

§. 20.

378. Ό δὲ κόρινθος ἀφνείος μὲν λέγεται διὰ τὸ ἐμπορεῖον, ἐπὶ τῷ ἴσθμῳ καίμενος, καὶ μυεῖ λιμένων κύριος, ὃν ὁ μὲν τῆς Ἀσίας, ὁ δὲ τῆς Ἰταλίας ἔγγυς ἐστὶ· καὶ ῥαδίας ποιεῖ τὰς ἑκατέρων αἱμοινὰς τῶν φορτίων πρὸς ἄλληλους τοῖς τοσοῦτον ἀφεῖσθαι. Ήν δὲ ὕσπερ ὁ πορθμὸς οὐκ εὔπλους ὁ κατὰ τὴν Σκελίαν τὸ παλαιὸν, οὗτος καὶ τὰ πελάγη, καὶ μᾶλιστα τὸ ὑπέρ τῶν Μαλεῶν, διὰ τὰς ἀντιπνοίας· ἀφ' οὗ καὶ παροιμιάζονται· Μαλεᾶς δὲ κάμψαις, ἐπιλάθου τῶν οἰκισθεῖσι.

Ἄγαπητὸν οὖν ἑκατέροις ἦν, τοῖς τε ἐκ τῆς Ἀσίας καὶ τοῖς ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐμπόροις, ἀφεῖσι τὸν ἐπὶ Μαλεᾶς πλοῦν, εἰς Κόρινθον κατάγεσθαι τὸν φόρτον αὐτόθι· [οὗτοι] καὶ πεζῇ τῶν ἐκκομιζομένων ἐκ τῆς Πελοποννήσου, καὶ τῶν εἰσαγομένων, ἔπιπτε τὰ τέλη τοῖς τὰ κλεῖθρα ἔχουσι. Διέμεινε δὲ τοῦτο καὶ εἰς ὕστερον μέχρι παντός· τοῖς δὲ ὕστερον καὶ πλείω προσεγένετο πλεονεκτήματα. Καὶ γάρ ὁ Ἰσθμιακὸς στόμων ἐκεῖ συντελούμενος ὅχλους ἐπιτίγετο· καὶ οἱ Βασχιάδαι τυραννίσαντες, πλούσιοι καὶ πολλοί, καὶ γένος λαμπροί, διακόσια ἔτη σχεδόν τι κατέσχον τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ ἐμπορεῖον ἀδεῶς ἐκαρπώσαντο. Τούτους δὲ Κύψελος καταλύσας αὐτὸς ἐτυράννισε, καὶ μέχρι τριγονίας ὁ οἶκος αὐτοῦ συνέμεινε. Τοῦ δὲ περὶ τὸν οἶκον τοῦτον πλούτου μαρτύριον, τὸ Ολυμπίασιν ἀνάθημα Κυψέλου, σφυρῆλατος χρυσοῦς ἀνδριάς εύμεγέθη. Δημάρατός τε εἰς τῶν ἐν Κορίνθῳ ὅμηρας ευσάντων, φεύγων τὰς ἐκεῖ σάσεις, τοσοῦτον ἡνέγκατο πλοῦτον οἰκοδεν εἰς τὴν Τυρόηνίαν, ὃς εἰς αὐτὸς μὲν ἥρξε τῆς διξαρμένης αὐτὸν πόλεως· ὁ δὲ νιός αὐτοῦ καὶ Ρωμαίων κατέση βασιλεύς. Τό τε τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν οὗτοι πλούσιοι ὑπῆρξεν, ὃς πλείους ἡ χιλίας ἱεροδούλους ἐκέντητο ἐταίρας, ἀς ἀνετίθεσσαν τῇ θεῷ καὶ ἄνδρες καὶ γυναικες. Καὶ διὰ ταύτας οὖν

ἐπολυοχλεῖτο ἡ πόλις καὶ ἐπλουτίζετο· οἱ γὰρ ναύκληροι ἦσαν 378.
δίως ἔξανηλίσκουντο, καὶ διὰ τοῦτο ἡ πάροιμία φησίν·

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.

Καὶ δὴ καὶ μυημενεύεται τις ἑταίρα πρὸς τὴν ὄνειδίζουσσαν,
ὅτι οὐ φιλεργός εἴη, οὐδὲ ἕριών ἀπτοιτο, εἰπεῖν, «Ἐγὼ μέντοι
» ἡ τοιαύτη τρεῖς ἡδη καθεῖλου ἵστος ἐν βραχεῖ χρόνῳ τούτῳ».

§. 21.

Τὴν δὲ τοποθεσίαν τῆς πόλεως, ἐξ ὧν Ἱερώνυμος τε εἶρηκε
καὶ Εὔδοξος καὶ ἄλλοι, καὶ αὐτοὶ δὲ εἴδομεν, νεωτὶ ἀναλη- 379.
φείσος ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, τοιανδε εἶναι συμβαίνει. Ὁρος ὑψη-
λὸν ὅσου τριῶν ἡμίσυ σαδίων ἔχον τὴν κάθετον, τὴν δὲ ὄνταςσιν
καὶ τριάκοντα σαδίων, εἰς ὁξεῖσαν τελευτὴν κορυφὴν καλεῖται
δὲ Ἀκροκόρινθος, οὗ τὸ μὲν πρὸς ἄρκτον μέρος ἐστὶ τὸ μαλισκα
ὄρος· ὃ φ' ὡς κεῖται ἡ πόλις ἐπὶ τραπεζώδους ἐπιπέδου χω-
ρίου πρὸς αὐτῇ τῇ ρίζῃ τοῦ Ἀκροκορίνθου. Αὐτῆς μὲν ὅν
τῆς πόλεως ὁ κύκλος καὶ τετταράκοντα σαδίων ὑπῆρχεν· ἐτε-
τέχιστο δὲ ὅσου τῆς πόλεως γυμνὸν ἦν τοῦ ὄρους. Συμπεριεί-
ληπτο δὲ τῷ περιβόλῳ τούτῳ καὶ τὸ ὄρος αὐτὸ ὁ Ἀκροκόρινθος,
ἡ δυνατὸν ἦν τειχισμὸν δέξασθαι, καὶ ἡμῖν ἀναβαίνουσιν ἦν
δῆλα τὰ ἐρείπια τῆς σχοινίας· ὡσπέρ δὲ ἡ πᾶσα περίμετρος ἐγίνετο
περὶ πέντε καὶ ὄγδοον κατα σαδίους. Ἀπὸ δὲ τῶν ἀλλων μερῶν
ἡττου ὄροιν ἐστὶ τὸ ὄρος· ἀνατέταται μέντοι καὶ ἐνθένδε ἰκανῶς,
καὶ περίοπτον ἐστι. Ή μὲν οὖν κορυφὴ ναΐδιον ἔχει Ἀφροδίτης·
ὑπὸ δὲ τῇ κορυφῇ τὴν τε Πειρήνην εἶναι συμβαίνει κρήνην,
ἔκρυσιν μὲν οὐκ ἔχουσσαν, μεστὸν δὲ σείσισθαι καὶ ποτίμουν
ὑδατος. Φασὶ δὲ καὶ ἐνθένδε καὶ ἐξ ἀλλων ὑπονόμων τινῶν
φλεβίων συνθλίβεσθαι τὴν πρὸς τῇ ρίζῃ τοῦ ὄρους κρήνην,
ἐκρέουσσαν εἰς τὴν πόλιν, ὡσπέρ ἰκανῶς ἀπ' αὐτῆς ὑδρεύεσθαι.
Ἐστι δὲ καὶ φρεάτων εὐπορία κατὰ τὴν πόλιν· λέγουσι δὲ καὶ

579. κατὰ τὸν Ἀκροκόρυνθον· οὐ μὴν ἡμεῖς γε εἴδομεν. Τοῦ δὲ οὗ
Εύριπίδου φήσαντος οὕτως,

Ἵκω περίκλυσον προλιποῦσ⁹
Ἀκρον Κόρυνθον
Ιερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας,

τὸ περίκλυσον γέτοι κατὰ βάθους δεκτέου, ἐπεὶ καὶ φρέστα καὶ
ὑπόνυμοι λιβάδες διέκουντι δι' αὐτοῦ· ἡ τὸ παλαιὸν ὑπολη-
πτέαγ τὴν Πειρίνην ἐπιπολάζειν, καὶ κατάρρυτον ποιεῖν τὸ ὅρος.
Ἐνταῦθα δέ φασι πάνοντα τὸν Πηγασον ἀλῶνται ὑπὸ Βελλερο-
φόντου, πτηνὸν ἵππον ἐκ τοῦ τραχῆλου τῆς Μεδούσης ἀναπα-
λέντα κατὰ τὴν Γοργοτομίαν· τὸν δὲ αὐτὸν φασι καὶ τὴν Ἰπ-
πού κρήνην ἀναβαλεῖν ἐν τῷ Ἐλικῶνι, πλήξαντα τῷ ὄνυχι τὴν
ὑπούσαν πέτραν. Ὅπο δὲ τῇ Πειρίνῃ τὸ Σισύφειόν ἐσιν,
ἱεροῦ τινος ἡ βασιλείου, λευκολίθου πεποιημένου, διασώζου
ἐρείπια οὐκ ὀλίγα. Άπο δὲ τῆς κορυφῆς πρὸς ἄρκτον *μὲν* ἀφ-
ορεῖται ὁ τε Παρνασός καὶ ὁ Ἐλικών, ὅρη ὑψηλὰς καὶ νιφόβολα,
καὶ ὁ Κρισσαῖος κόλπος ὑποπεπτωκὼς ἀμφοτέροις, περιεχό-
μενος ὑπὸ τῆς Φωκίδος καὶ τῆς Βοιωτίδος καὶ τῆς Μεγαρί-
δος, καὶ τῆς ἀντιπόρων τῆς Φωκίδης Κορυνθίας, καὶ Σικυωνίας

580. πρὸς ἔσπερον. Ὅπέρκειται δὲ τούτων ἀπάντων τὰ καλούμενα
Ὄνεια ὅρη, διατείνοντα μέχρι Βοιωτίας καὶ Κιθαιρῶνος ἀπὸ
τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν, καὶ τῆς παρὰ ταύτας ὁδοῦ πρὸς
τὴν Ἀττικήν.

§. 22.

Ἄρχη δὲ τῆς παραλίας ἐκατέρας, τῆς μὲν τὸ Λέχαιον, τῆς
δὲ Κεγχρεοί κώμη καὶ λιμνὴ, ἀπέχων τῆς πόλεως ὅσου ἐβδο-
μήκοντας σάδια· τούτῳ μὲν οὖν χρῶνται πρὸς τοὺς ἐκ τῆς
Ἄσσιας· πρὸς δὲ τοὺς ἐκ τῆς Ἰταλίας τῷ Λεχαιώ. Τὸ δὲ Λέ-
χαιον ὑποπέπτωκε τῇ πόλει κατοικίου ἔχον οὐ πολλήν· σκέτη

οὐκ εἰλικρινεῖται γάδεων περὶ δώδεκα ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ τῆς Ἱδίας.
παρὰ τὸ Λέχον. Ἐντεῦθεν δὲ παρεκτείνουσα ἡ ἥιών μέχρι
Παγῶν τῆς Μεγαρίδος, κλύζεται μὲν ὑπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ
κόλπου· κοιλη δ' ἔστι, καὶ ποιεῖ τὸν Δίολκον πρὸς τὴν ἑτέραν
ἡίδνα τὴν κατὰ Σχοινοῦντα πλησίον δυτικά τῶν Κεγχρεῶν. Ἐν
δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Λεχαίου καὶ Παγῶν τὸ τῆς Ακραίας μαν-
τεῖον Ἡραὶ ὑπῆρχε τὸ παλαιόν· καὶ αἱ Όλμαι τὸ ποιοῦν ἀκρω-
τήριον τὸν κόλπου, ἐν φῆ τε Οἰνόη καὶ Παγαί, τὸ μὲν τῶν
Μεγαρέων φρούριον, ἡ δὲ Οἰνόη τῶν Κορινθίων. Ἀπὸ δὲ τῶν
Κεγχρεῶν ὁ Σχοινοῦς, καθ' ὃν τὸ γενόν τοῦ Διόλκου· ἔπειτα ἡ
Κρομμυωνία. Πρόκειται δὲ τῆς ἡίδνος ταύτης ὁ τε Σαρωνικὸς
κόλπος καὶ ὁ Ελευσινιακὸς, τρόπου τινὸς ὁ αὐτὸς ὅν, συνεχής
τῷ Ερμιονικῷ. Ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ καὶ τὸ τοῦ Ἰσθμίου Προσει-
δῶνος ἱερὸν; ἀλλαγεὶ πιτυώδει συντρεφέσι, ὅπου τὸν ἄγωνα τῶν
Ἰσθμίων Κορίνθιοι συνετείλοντο. Ἡ δὲ Κρομμυών ἔστι κώμη τῆς
Κορινθίας, πρότερον δὲ τῆς Μεγαρίδος· ἐν ᾧ μαθεύουσι τὰ
περὶ τὴν Κρομμυωνίαν ὅν, ἢν μητέρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρου
φασί, καὶ τῶν Θησέως ἄθλων ἐνα τοῦτον παραδιδόσι τὴν τῆς
ὑὸς ταύτης ἐξαίρεσιν. Καὶ ἡ Τευέα δ' ἔστι κώμη τῆς Κοριν-
θίας, ἐν ᾧ [τὸ] τοῦ Τευεάτου Απόλλωνος ἱερόν. Λέγεται δὲ καὶ
Ἀρχία, τῷ σειλικτὶ τὴν εἰς Συρακούσας ἀποικίαν, τοὺς πλεί-
στους τῶν ἐποίκων ἐντεῦθεν συνεπακολουθήσαις· καὶ μετὰ ταῦτα
εὐδηνεῖν μάλιστα τῶν ἄλλων τὴν κατοικίαν ταύτην, τὰ δὲ ὅντα
καὶ καθ' αὐτοὺς πολιτεύεσθαι· προσθέσθαι τε τοῖς Ρωμαίοις
ἀποσάντας Κορινθίων, καὶ, κατασκαφείστης τῆς πόλεως, συ-
μεῖναι. Φέρεται δὲ καὶ χρησμὸς ὁ δοθείς τινι τῶν ἐκ τῆς Ασίας
ἐρωτῶντι, εἰ λώιον εἴη μετοικεῖν εἰς Κόρινθον·

Εὐδαιμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἴην Τευεάτης!

ὅπερ κατ' ἀγνοοιάν τινες παρατρέπουσιν, «Ἐγὼ δὲ εἴην Τευεάτης!»
Λέγεται δὲ ἐνταῦθα ἐκθρέψαι Πόλυβος τὸν Οἰδίπουν. Δοκεῖ

380. δὲ καὶ συγγένειστις εἶναι Τενεδίοις πρὸς τούτους ἀπὸ Τένου τοῦ Κύκνου, καθάπερ εἴρηκεν Ἀριστότελος· καὶ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δὲ τιμὴ, παρ' ἀμφοτέροις ὁμοίᾳ οὖσα, δίδωσιν οὐ μικρὰ σημεῖα.

§. 23.

381. Κορινθίοις δὲ ὑπὸ Φιλίππῳ ὅντες ἐκείνῳ τε συνεφιλούείκησαν, καὶ ἴδιᾳ πρὸς Ρωμαίους ὑπεροπτικῶς εἶχον, ὥστε τινὲς καὶ τῶν πρέσβεων, παριόντων τὸν οἰκίου αὐτῶν, ἐθάρρησκυ καταπλῆσαι βόρδορον. Άντι τούτων μὲν οὖν καὶ ἄλλων, ὃν ἐξήμαρτον, ἔτισαν δίκας αὐτίκα πεμφθείσκις γάρ ἀξιολόγου σρατιᾶς, αὐτῇ τε κατέσκαπτο ὑπὸ Λευκίου Μορμίου, καὶ τάλλα μέχρι Μακεδονίας ὑπὸ Ρωμαίοις ἐγένετο, ἐν ἄλλοις ἄλλων πεμπομένων σρατηγῶν. Τὸν δὲ χώρου ἔσχον, Σικυώνιοι τὴν πλείσην τῆς Κορινθίας. Πολύβιος δὲ τὰ συμβάντα περὶ τὴν ἄλωσιν ἐν οἴκτου μέρει λέγων, προσιδησι καὶ τὴν σρατιωτικὴν ὀλιγωρίαν τὴν περὶ τὰ τεχνῶν ἔργα καὶ τὰ ἀναδημάτα. Φησὶ γάρ ίδεῖν παρὼν ἐρρίψμενος πώνακας ἐπ' ἐδάφους, πεττεύοντας δὲ τοὺς σρατιώτας ἐπὶ τούτων. Όνομάζει δὲ αὐτῶν Ἀριστείδου γραφὴν τοῦ Διονύσου, ἐφ' οὗ τινες εἰρῆσθαι φασι τὸ, Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα τὸν καταπονούμενον τῷ τῆς Δηισυνείρας χιτῶνι. Τοῦτον μὲν οὖν οὐχ ἔωρεύκαμεν ἡμεῖς, τὸν δὲ Διόνυσον ἀνακείμενον ἐν τῷ Δημητρείῳ τῷ ἐν Ρώμῃ καθλιτού ἔργου ἔωρῶμεν. Ἐμπροσθέντος δὲ τοῦ νεώ, συνηφανίσθη καὶ ἡ γραφὴ νεωσί. Σχεδὸν δὲ τι καὶ τῶν ἄλλων ἀναδημάτων τῶν ἐν Ρώμῃ τὰ πλεῖστα καὶ ἄριστα ἐντεῦθεν ἀφῆκται· τινὰ δὲ καὶ αἱ κύκλῳ τῆς Ρώμης πόλεις ἔσχον. Μεγαλόφρεων γάρ ὡς μᾶλλον ἡ φιλότεχνος ὁ Μόρμιος, ὡς φασι, μετεδίθης ῥαθίως τοῖς δεηθεῖσι. Λεύκολλος δὲ, κατασκευάσας τὸ τῆς Εὐτυχίας ιερὸν καὶ σοάν τινα, χρῆσιν ἤτησατο ὃν εἶχεν ἀνδρισάντων ὁ Μόρμιος, ὡς κοσμήσων τὸ ιερὸν μέχρι ἀναθείξεως,

εἰτ' ἀποδώσων· οὐκ ἀπέδωκε δὲ, ἀλλ' ἀνέθηκε, κελεύσας αἱ- 381.
ρειν, εἰ βούλεται· πρότις δ' ἔγεγκεν ἐκεῖνος, οὐ φροντίσας οὐ-
δέν· ὥστ' ἡυδοκίμει τοῦ ἀναδέντος μᾶλλον. Πολὺν δὲ χρόνου
ἔρχηται μείνασσα ἡ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν ὑπὸ Καίσαρος
τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν εὐφυΐαν, ἐποίκους πέμψαντος τοῦ ἀπελευ-
θερικοῦ γένους πλείστους· οἱ τὰς ἔρείτια κινοῦντες, καὶ τοὺς
τάφους συνανασκάπτοντες, εὑρισκον ὅστρακινα τορεύματα παρ-
πληθῆ, πολλὰ δὲ καὶ χαλκώματα· θαυμάζοντες δὲ τὴν κατα-
σκευὴν, οὐδένα τάφου ἀσκευώρητον εἶσαν, ὡς εὐπορήσαντες
τῶν τοιούτων, καὶ διατιθέμενοι πολλοῦ, Νεκροκορυνθίων ἐπιλή-
ρωσαν τὴν Ρώμην· οὕτω γάρ ἐκάλουν τὰς ἐκ τῶν τάφων λῃ- 382.
φθέντας, καὶ μᾶλιστα τὰ ὅστρακινα. Κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἐτιμήθη
σφόδρα ὄμοιώς τοῖς χαλκώμασι τοῖς Κορινθιουργέσιν, εἰτ'
ἐπαύσαντο τῆς σπουδῆς, ἐκλιπόντων τῶν ὅστρακων, καὶ οὐδὲ
κατωρθωμένων τῶν πλείστων. Ἡ μὲν δὴ πόλις ἡ τῶν Κορινθίων
μεγάλη τε καὶ πλουσία διὰ παντὸς ὑπῆρξεν, ἀνδρῶν τε ἡυπό-
ρητεγ ἀγαθῶν εἰς τε τὰς πολιτικὰς καὶ εἰς τὰς τέχνας τὰς Ὀη-
μιουργικάς· μᾶλιστα γάρ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Σικυῶνι ἡυξήθη
γραφική τε καὶ πλαστική, καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία. Χώραν
δ' ἔσχεν οὐκ εὔγεων σφόδρα, ἀλλὰ σκολιόν τε καὶ τραχεῖσαν·
ἀφ' οὗ πάντες ὁφρυόεντα Κόρινθοι εἰρήκασι, καὶ παροιμιάζονται,
Κόρινθος ὁφρυῖς τε καὶ κοιλαίνεται.

§. 24.

Όρνεαί δὲ εἰσὶν ἐπώνυμοι τῷ παραρρέοντι ποταμῷ· νῦν μὲν
ἕρημοι, πρότερον δὲ οἰκούμεναι καλῶς, ἱερὸν ἔχουσαι Πριάπου
τιμώμενου· ἀφ' ὧν καὶ ὁ τὰς Πριάπεια ποιήσας Εὐφρόνιος Όρ-
νεάτην καλεῖ τὸν Θεόν· κεῖνται δὲ ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ Σικυωνίων·
τὴν δὲ χώραν ἔσχον Ἀργεῖοι. Ἀραιωρέα δὲ εἶναι ἡ νῦν καλου-
μένη Φλιασία· πόλιν δὲ εἶχεν ὁμώνυμον τῇ χώρᾳ πρὸς ὅρει

382. Κηλώσοντες οἱ δὲ ὕσερον ἀναγάντες ἐκεῖθεν, πρὸς τριάκοντα σαδίων ἔκτισαν πόλιν, τὴν ἐκαλεσσαν Φλιοῦντα. Τῆς δὲ Κηλώστος μέρος ὁ Καρνεάτης, διθεν λαμβάνει τὴν ἀρχὴν Ἀσωπὸς ὁ παραπόρεων τὴν Σικυωνίαν, καὶ ποιῶν τὴν Ἀσωπίαν χώραν, μέρος οὖσαν τῆς Σικυωνίας. Εἰς δὲ Ἀσωπὸς καὶ ὁ παρὰ Θήβας ρέων, καὶ Πλαταιάς, καὶ Τανάγραν· ἄλλος δὲ ἐξὶν ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχωνίᾳ, παρὰ κώμην ρέων, τὴν Παρασωπίους ὄνομάζουσι· τέταρτος δὲ ὁ ἐν Πάσῳ. Κεῖται δὲ ὁ Φλιοῦς ἐν μέσῳ Σικυωνίας, Αργείας, Κλεωνῶν καὶ Στυμφαλου, κύκλῳ περιεχόμενος· τιμάται δὲ ἐν Φλιοῦντι καὶ Σικυῶνι τὸ τῆς Δίας ἱερόν· καλοῦσι δὲ οὕτω τὴν Ἡβην.

§. 25.

Τὴν δὲ Σικυῶνα πρότερον Μηκώνην ἐκάλουν, ἔτι δὲ πρότερον Αἴγιαλούς· ἀνώκισε δὲ αὐτὴν ἀπὸ Θαλάσσης ὅσου εἴκοσι σαδίους, οἱ δὲ δώδεκά φασι, ἐπὶ λόφου ἐρυμνὸν Δημήτριος· τὸ δὲ παλαιὸν κτίσμα ἐπίνειόν ἐστιν ἔχον λιμένα. Όριζει δὲ τὴν Σικυωνίαν καὶ τὴν Κορινθίαν ποταμὸς Νεμέα. Ἐτυραννήθη δὲ πλεῖστον χρόνου ἀλλ' ἀεὶ τοὺς τυράννους ἐπιεικεῖς ἄνδρας ἔσχεν. Ἅρατον δὲ ἐπιφανέστατον, δις καὶ τὴν πόλιν ἡλευθέρωσε, καὶ Ἀχαιῶν ἥρξε, παρ' ἐκόντων λαβὼν τὴν ἔξουσίαν· καὶ τὸ σύστημα ἡύξησε, προσθείσας αὐτῷ τὴν τε πατρίδα καὶ τὰς ἄλλας πόλεις 583. τὰς ἐγγύς. Ὅπερησίην δὲ καὶ τὰς ἐξῆς πόλεις, ἃς λέγει ὁ Ποιητής, καὶ τὸν Αἴγιαλὸν, τῶν Ἀχαιῶν ἦδη συμβέβηκεν εἶναι μέχρι Δύμης καὶ τῶν ὅρων τῆς Ἡλείας.